

TRIBUNALS

Doble imputació a dos mossos antiavalots

La mateixa dotació implicada en el cas d'Ester Quintana és ara investigada perquè un ciutadà va perdre la melsa

SANTIAGO TARÍN
Barcelona

Drago 40 és l'indicatiu d'una de les furgonetes dels antiavalots dels Mossos d'Esquadra. El seu cap i l'escopeter estan imputats per les ferides patides per Ester Quintana durant els incidents de la vaga general del 14 de novembre, quan va perdre un ull, segons sosté, per l'impacte d'una pilota de goma. Ara, els mateixos han de comparèixer en un altre jutjat perquè, en l'anterior vaga general, el 29 de març, un altre ciutadà va rebre l'impacte d'un projectil d'aquest tipus i va perdre la melsa. El jutge que investiga aquest assumpte va prendre ahir declaració com a imputats a onze membres de la policia autonòmica en relació amb aquest segon episodi. Avui compareixeran onze mossos més.

Durant la jornada de vaga general del 29 de març es van registrar nombrosos i violents incidents a Barcelona, que es van saldar amb gairebé trenta detinguts i una quarantena de ferits. Però no tots els afectats eren manifestants. Un home, cap a les nou de la nit, es dirigia a casa de la seva mare per fer una reparació casolana, en el convenciment que els aldarulls ja s'havien acabat.

Quan estava a la cruïlla de Balmes i Gran Via va rebre un impacte i va caure a terra. El van traslladar a l'hospital del Mar, on a conseqüència de la ferida li van haver d'extirpar la melsa. Quan va ingressar al centre mèdic encara tenia a la mà l'aixeta que anava a substituir al domicili de la seva mare. Es dona la circumstància que a la víctima tan sols li faltava superar una prova per ingressar als Mossos d'Esquadra.

Tant l'informe de l'hospital del Mar com el dels forenses de l'Institut de Medicina Legal de Catalunya expliciten que les lesions són compatibles amb els danys causats per una pilota de goma. El jutjat d'instrucció 24 de Barcelona va obrir una investigació sobre l'assumpte i va demanar

Els Mossos reconeixen l'ús de pilotes de goma i diuen que els comandaments van autoritzar els projectils

als Mossos qui eren els que estaven a les proximitats, i la contestació va ser que gairebé 200. Davant d'això, el magistrat va imputar els onze comandaments de les dotacions i els onze escopeters. Ahir van declarar els comandaments, que van reconèixer que aquell dia es van fer servir pilotes de goma i que la direcció del cos va autoritzar-ne l'ús.

La setmana passada van declarar diversos testimonis dels esdeveniments. Un d'ells va assegurar al jut-

ge que va veure com la víctima va rebre l'impacte d'una pilota de goma. A més, el jutjat disposa de l'enregistrament d'un particular on es veu un agent fent ús de l'escopeta, sol, al mig del carrer, a la zona de la Universitat. Als voltants no hi ha ningú, encara que no es veu si més endavant hi ha incidents. Però els testimonis han assenyalat que, a les nou de la nit, quan va ser disparat el ciutadà, allà ja no s'hi produïen aldarulls.

Segons la informació de què disposa el jutjat, la unitat dels antiavalots que era a la zona és la 4, que consta de nou furgonetes. El comandament d'aquest equip recau en la dotació Drago 40, comandada per un subinspector. Es dona la circumstància que aquest cap i l'escopeter del grup també estan imputats al jutjat d'instrucció 11, on s'indaguen les ferides patides per Ester Quintana el 14 de novembre, després de les manifestacions d'una altra vaga general, casualment molt a prop d'aquest altre incident, al passeig de Gràcia entre Gran Via i Casp. Quintana va perdre un ull i la policia autonòmica continua afirmant que aquella jornada no es van utilitzar pilotes de goma, encara que els informes mèdics també asseguren que les seves lesions són compatibles amb aquest tipus de projectils.

El jutge que indaga com va perdre la melsa aquest ciutadà té situades dues de les furgonetes a poca distància d'on es va produir el succés, just a l'encreuament de Balmes i Gran Via. L'home va caure ferit a pocs metres, a la vorera del costat Besòs de la Gran Via. ●

Desarticulada una banda de 36 integrants

Els Mossos d'Esquadra van informar ahir de la desarticulació d'una banda criminal violenta integrada per 36 persones, principalment ciutadans marroquins, especialitzada en robatoris amb força en restaurants, bars i comerços de les comarques del Barcelonès, el Baix Llobregat i l'Alt Penedès. Els detinguts, d'edats compreses entre els 16 i els 54 anys, també han estat acusats de diversos furtos, atracaments, robatoris a l'interior de domicilis i tràfic de drogues. La majoria dels detinguts són vells coneguts de la policia, de fet, al marge dels delictes dels quals se'ls acusa ara sumen uns 150 antecedents policials. "Hi havia una gran alarma entre els establiments de la zona de Viladecans i molta preocupació entre els comerciants", va explicar el subinspector dels Mossos, Jordi Robles. Sis han ingressat a la presó, tres al CIE de Barcelona i 27 han quedat en llibertat amb càrrecs. / R. Montilla

MOSSOS D'ESQUADRA

TRIBUNA

Salvador Esteve i Figueras

President de la Diputació de Barcelona

Celebrem la Mancomunitat!

Sovint insisteixo en aquella idea que nosaltres, els polítics, estem al servei de les persones. Que ens empeny la vocació de servei. No faig retòrica, quan parlo d'aquest tema cabdal del meu tarannà polític. És el meu aprenentatge durant els anys d'alcalde en una vila que ha fet camí amb la suma de totes les forces possibles. Municipalisme humanista, com ens agrada dir. Però no inventàvem res, perquè ja s'havia fet abans i fins al punt de l'excel·lència. Quan? Doncs ara fa cent anys, amb un instrument administratiu que es va anomenar Mancomunitat de Catalunya.

La Diputació de Barcelona va exercir de locomotora de la Mancomunitat. L'aleshores president de la Diputació, Enric Prat de la Riba, en va ser el principal promotor. Els diputats adscrits a les quatre diputacions catalanes, que formaven l'Assemblea de la Mancomunitat, el van elegir president d'aquella institució amb 80 vots favorables i sis abstencions. En el decurs d'aquest any de celebracions, tindrem més d'una ocasió per parlar de Prat de la Riba i el seu "seny ordenador". La creació de la Mancomunitat portava el seu alè, per descomptat, però hi va sumar moltes veus i braços provinents d'arreu del país.

La Mancomunitat va ser la federació voluntària de les quatre diputacions de Catalunya que recuperava, així, la unitat trencada per la divisió provincial del 1833. Molts dels serveis i organismes creats per la Diputació amb Prat de la Riba al capdavant ja s'avançaven al programa de govern de la Mancomunitat mateix i estaven pensats per ser transferits al futur ens regional. L'Institut d'Estudis Catalans, la renovació pedagògica o la Biblioteca de Catalunya en són alguns exemples.

La Mancomunitat estava pensada des del 1908, però va ser a finals del 1911 quan la

La institució va fer un excel·lent servei al país i a les persones

putació de Barcelona va tirar endavant el projecte i les altres tres diputacions s'hi van afegir. El desembre del 1913, les

Corts espanyoles permetien la constitució de la Mancomunitat, el 6 d'abril de 1914, al Palau de l'antiga Generalitat. S'encetava una dècada esplèndida de fites de govern i projectes de construcció nacional.

L'obra de Prat de la Riba, secundada brillantment per Josep Puig i Cadafalch, ha quedat, i fa que al cap de cent anys tinguem molts motius de celebració. Celebrar que, mentre a Catalunya endegàvem projectes, creïem en les persones capaces de sobreposar-se a l'adversitat i sabiem del cert que el progrés és tant material com de l'esperit, el juliol d'aquell mateix any a la dissortada Europa esclatava la Primera Guerra Mundial.

La Mancomunitat va ser una institució excel·lent al servei de les persones i del país. Ara ens cal celebrar que fa cent anys es va fer realitat la capacitat del catalanisme per articular institucionalment la personalitat pròpia i la unitat com a poble de Catalunya des del món local. Ens cal celebrar que es va encetar un camí, que encara cal recórrer, amb l'objectiu de sumar capacitats i esforços per contribuir al progrés econòmic, social i cultural d'aquest país i de la seva ciutadania.